

Fjor i Overensstemmelse med, hvad Udvalget i Fjor indstillede. Et saadant Bidrag betragter jeg ikke som for stort fra Statens Side til Broanlægget, og det Bidrag, som saa er tilbage til selve Baneanlægget, stemmer jo aldeles nøjagtig med, hvad Staten bidrager til lignende private Baner omkring i Landet, idet Stykket fra Fatsø til Stege med en Sidebane til Måsnedjund kan her betragtes som en Privatbane af første Rang og Stykket Stege — Minten som et Baneanlæg af lavere Rang. Der staar da tilbage som Bidrag fra Statens Side denne ekstraordinære Begunstigelse, at Staten skulde lægge henved 1 Mill. Kr. ud for Kommunerne for at lette dem deres Bidrag. Dette, indrømmer jeg, er noget nyt; men det er dog ikke uden Forbillede i lignende Tilfælde, naar man ser hen til, at Staten, naar der har været ydet Bidrag fra Egne og Købstæder til Statsbaner, saa har tilladt, at disse Bidrag fordeltes paa 15 Aar. Her begæres kun en Fordeling paa 10 Aar, og desuden skulle de forrentes, medens de andre ikke skulle forrentes. Staten lider altsaa ikke noget Tab, med mindre den gaar ud fra, at de paagældende Kommuner ikke ere solvente, hvilket jeg dog ikke antager, at Staten behøver at nære nogen Frygt for. Det Bidrag, som ydes fra Kommunerne Side, er heller ikke Lovgivningsmagten uvedkommende. I saa Henseende mener jeg, saa vel som ogsaa andre ærede Talere, at Lovgivningsmagten bør paase, at der ikke paalægges Kommunerne et uforholdsmæssigt Bidrag. Men det Bidrag, her er Tale om, hvilket vil blive, naar Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne regnes med, mellem 900,000 og 1 Mill. Kr., kan ikke anses for at være uforholdsmæssigt til dette Baneanlæg, navnlig naar man ser hen til, hvad der er ydet i andre Egne til lignende Anlæg. Det vil udgøre omtrent mellem 75 og 80,000 Kr. pr. Mil — noget mere for Møens Bedkommende, som jo ogsaa faar Fordelen af Banen, noget mindre for Sjællands Bedkommende. Dette Bidrag vil, saa vidt mig bekendt, for Møen andrage 112 Kr. for hver Td. Hartkorn, og jeg tror, at jeg finder mig i alt Fald i det væsentlige i Overensstemmelse med det ærede Medlem fra Møen (Wojfen), naar jeg siger, at det ikke er for højt; for han ytrede, at Møen ikke vilde betragte det som for dyrt betalt, selv om den skulde betale 100 Kr. for hver Td. Hartkorn. Den Beredvillighed, som her er viist fra Egnenes Side til at tegne Bidrag, viser ogsaa, hvor overordentlig Bægt Egnene saa vel

paa Sjælland som paa Møen lægge paa, at dette Anlæg kan komme i Stand. Og der kan ikke være Tvivl om, efter det, som allerede er gaaet forud i Sagen, at dette Bidrag, som her vil kræves, henved 1 Mill. Kr. fra de paagældende Egnenes Side, dels er til Stede, dels vil være til Stede fuldt tegnet. Vi staa da overfor det Spørgsmaal, hvorvidt skulle vi saa tillade det fremmede Selskab at kontrahere om 4,140,000 Kr. og derved bringe Anlægget op til 6,390,000 Kr. Nu skal jeg strax bemærke, at de 6,390,000, som Lovforslaget i Aar omhandler, svarer paa det allernærmeste til de 6 Mill. og mellem 1 à 200,000, som Lovforslaget i Fjor omhandlede, idet der er kommet $\frac{1}{2}$ Mil Jærnbane til. Med Provision, Rente, Kurstab o. s. v. løber det op til 350,000 Kr. pr. Mil; det vil altsaa paa det allernærmeste svare dertil, saa Summen i Aar kan, naar Hensyn tages til det nævnte Moment, betragtes som lig med Summen i Fjor. Nu siger Ministeren, at Banen kan bygges for $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men vil Regeringen bygge den derfor? Nej, det er jeg overbevist om, at den ikke vil, med Broen. Og kan Egnene gøre det? Der behøve vi kun at henvende os til Egnen, som selvfølgerlig har søgt paa den billigste og bedste Maade at skaffe sig dette Anlæg i Stand, søgt at faa Tilbud, hvor de have kunnet faa det, og have dog ikke kunnet faa det bedre og billigere end det, her foreligger. Naar altsaa Regeringen ikke selv vil bygge Banen for den Pris, som den nævner, men vedbliver at sige: Det er urimeligt at give saa meget for det; det kan gøres billigere, saa siger jeg: Paavis os, hvor Egnen skal faa Pengene billigere, og hvis Regeringen ikke kan det og ikke vil have med det at gøre, saa forhindrer ikke Egnen i at faa Banen bygget paa den Maade, den ønsker og kan være tjent med. — Naar man gaar ud fra, som jeg begyndte med at sige, at Regeringen ikke har nogen Grund til at vente at faa Renter af de Penge, den stikker i et saadant Anlæg, og heller ikke har Grund til at kræve eller paase, at Egnenes Beboere eller Kommuner faa Rente ud af de Penge, som de stille i Anlægget, kan Regeringen, forekommer det mig, gerne se bort fra, om Summen sættes noget højere eller noget lavere, naar den blot har grundet Udsigt til, lad mig sige Sikkerhed for, at Banen kan betale sin Drift. Men endogsaa dette synes det ærede Medlem at ville stille noget tvivlsomt. Han bemærkede, at den østjøellandske Bane kunde ikke betale stort mere end sin Drift. Ja, hvad den Bane angaar, tror jeg ikke, den ærede Minister skal anføre